

بیمه و ریسک تروریسم

(قسمت دوم)

ترجمه : محمود حق وردیلو

معاون اداره نظارت بر سرمایه گذاری ها و دارایی ها

بیمه مرکزی ایران

[Sup - Inv@Continsur.ir](mailto:Sup-Inv@Continsur.ir)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

آیا تاکنون همه موارد بیان شده است؟ قرار داده اند، ولی آنهایی که حتی اتفاق های بزرگ را هشدار داده بودند، حمله ای مانند آنچه که در ۱۱ سپتامبر اتفاق افتاد را پیش بینی نمی کردند. از آن زمان به بعد هر روز مقاله یا تجزیه و تحلیلی در کلیه زوایای قابل تصور این واقعه و پیامدهای آن در روزنامه ها، مجله ها و مطبوعات تاریخی چاپ شده است. بنابراین در زمان شروع این طرح، سوئیس ری از خود پرسید، آیا تاکنون همه چیز در خصوص این اقتصاد جهانی از پاییز ۲۰۰۱ با مشکل سختی مواجه شده زیرا صنعت بیمه، به ویژه بیمه اموال، به واسطه حمله به مرکز تجارت جهانی شدیدترین ضربه را در تاریخ خود متحمل شده است. گرچه بیمه گران و بیمه گران اتکایی بزرگ بین المللی دست کم از سال ۱۹۷۲، پس از حمله به المپیک تابستانی مونیخ، برنامه های عمده تروریسم را مورد مطالعه و ارزیابی

موضوع گفته شده است؟ آیا سوئیس ری باید چیزی به این موضوع اضافه کند؟ بعد از آن گزارشی متمرکز با عنوان "نگاهی به تروریسم، شبیح جدید" در فوریه ۲۰۰۲ چاپ نمود.

ولی به هر حال برخی سئوال ها و موضوعات هنوز باقی است. از این گذشته، گرچه اقدام های زیادی بعد از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ در بیمه اموال، بیمه توقف فعالیت (عدم النفع) و بیمه اتکایی توافق و اجرا شده است که دوام ثابتی دارند، ولی برخی امور دیگر در وضعیت موقت هیجانی، نادیده گرفته شده اند و هنوز نیازمند بررسی می باشند. دیگر این که ایده های جدید نیروی تازه ای به بحث جاری خواهند افزود.

بخش دوم این مقاله با جنبه های بیمه پذیری و قابلیت بیمه اتکایی تروریسم در بیمه اموال و توقف فعالیت سر و کار دارد. همچنین موضوع "همکاری بین دولت و صنعت بیمه خصوصی" بررسی خواهد شد. گرچه بحث این موضوع با انگیزه های سیاسی در رسانه ها آغاز شده است.

در بحث بعدی، سوئیس ری سعی در حفظ موقعیتی کاملاً عینی دارد، که هدف آن ایجاد بهترین پوشش بیمه و بیمه اتکایی ممکن تحت شرایط معین می باشد. بیمه گذاران، بیمه گران و بیمه گران اتکایی متفقند که یک حکم غیر قابل بیمه شدن، پیامدهای اقتصادی فاجعه آمیزی خواهد داشت، در حالی که در معرض تروریسم بودن. که قبل از ۱۱ سپتامبر دست

کم گرفته می شد می بایست محدود گردد. یک "نه" مطلق به بیمه و بیمه اتکایی تروریسم از نظر سیاسی و اجتماعی نمی تواند پاسخ محسوب شود. زیرا این موضوع می تواند به عنوان پیروزی تروریسم بر جامعه و غلبه بر نظام مردم سالاری تلقی گردد.

در حالی که تحقیقات و پرداخت خسارات در مورد زیان WTC هنوز به نتیجه نرسیده است، تخمین زده می شود که بیمه گران اتکایی ۷۰ درصد از کل مبلغ زیان بیمه شده را متحمل شوند. به هر حال در آینده زیان های تروریستی باید بین افراد بیشتری توزیع گردد. در حقیقت حمایت دولت در پرداختن به فجایع انسانی (مصنوعی) همانند بلایای طبیعی با ابعاد مشابه، ضروری است. به علاوه زیان تحمیل شده باید به طور موثرتری توزیع گردد و مواجهه صنعت بیمه خصوصی کاملاً محدود گردد تا متضمن قابلیت بیمه ای ریسک های تروریسم در آینده باشد. به طور مثال بیمه گران اتکایی باید در فعالیت واگذاری نسبی کار مشترک را بر اساس یک MPL (EML یا PML) حداکثر خسارت ممکن) درخواست کنند، زیرا گرچه حملات تروریستی به عنوان "وقایع محتمل الوقوع" به شمار نمی آیند، ولی باید در آینده در محاسبات منظور شوند.

یک بعد جدید

مثل معروفی وجود دارد که شما هرگز نمی توانید قبل از وقوع یک اتفاق طبیعی بگوئید که آیا قابل بیمه شدن است یا خیر. از ۱۱ سپتامبر، این

موضوع در مورد ریسک های انسانی (مصنوعی) نیز قابل بیان است. بیمه گران مستقیم و بیمه گران اتکایی ناگهان با بعد جدیدی از ریسک تروریسم مواجه شدند، چیزی که قبلا به طور خودکار در پوشش بیمه ای وجود داشت و به واسطه اجرای یک سری اقدامات اولیه پاسخ گفته شد. بعضی از این اقدامات موقتی و بقیه پا برجا و دائمی بودند. اساسا در حال حاضر این وظیفه به طوری جدی چالش با بعد جدیدی از ریسک "قدیمی" تروریسم است. باید به خاطر سپرد موضوعات مختلف نیاز به پاسخگویی به سهامداران گوناگون دارند. (به هر حال مسائل مختلفی لازم است تا برای سهامداران گوناگون حل شود.) برای مثال، بیمه گران مستقیم که مجبور به پیروی از مقررات ویژه دولتی هستند، مسئله تراکم ریسک را که از مهم ترین جنبه های قابلیت بیمه شدن بیمه گران جهانی می باشد و تعهدات بزرگی را از طرف منابع گوناگون پذیرفته اند نیز تحت تاثیر قرار می دهد. تراکم ریسک ها باید شناسایی و محدود شوند. به این علت که به همان اندازه باید توجه کافی جهت حمایت منافع بیمه گذاران مبذول گردد.

قابلیت بیمه شدن تا قبل از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱

قدمت انتشار ترس و ترور توسط گروه های سرکوب شده تقریبا به اندازه تاریخ خود بشریت است. همچنین، سازمان های توطئه گر بدون هیچ گونه حمایت رسمی این گونه شناخته شده اند که اهداف خویش را به وسیله خشونت در سراسر عصر قدیم

دنبال کردند. به عنوان مثال، تروریست های بد نام یکی از اولین و شناخته شده ترین گروه های تروریستی زیرزمینی هستند. فعالیت آنها در قرن یازدهم بسیار بی رحمانه بود به گونه ای که کلمه تروریست (assassins) بعدها مترادف با قاتل شد.

برعکس واژه "ترور" در طی انقلاب فرانسه در اواخر قرن ۱۸ میلادی به وجود آمد. در اصل این واژه جهت توصیف دوران ترور توسط حکومت ژاکوبین ها و نیز - اغلب مجاز - تروریست های سازمان یافته در برابر قانون سفاک به کار برده شد.

یکی از مشهورترین و مهم ترین اعمال در تاریخ تروریسم قتل شاهزاده اتریش، آرچوداک فرانس فردیناند توسط ملی گرایان صرب در سال ۱۹۱۴ بود. این قتل، امپراتور فرانس ژوزف اول را در حمایت از اعلان جنگ به صربستان برانگیخت که در نهایت منتهی به جنگ جهانی اول شد.

در دهه ۱۹۸۰ وزارت کشور آمریکا به تنهایی ۳۰/۰۰۰ حمله تروریستی در سراسر جهان را ثبت نمود که سقوط تکان دهنده پرواز ۱۰۳ پان امریکن بر فراز شهر اسکاتلندی لاکربی را در بر می گرفت. این حمله که در ۲۱ دسامبر ۱۹۸۸ اتفاق افتاد و در آن کلیه ۲۵۹ مسافر و خدمه بوئینگ ۷۴۷ به همراه ۱۱ نفر از ساکنان شهر لاکربی کشته شدند، بایستی به عنوان نقطه عطفی در تاریخ تروریسم بین الملل باشد و با حمله به مرکز تجارت جهانی پنتاگون و سقوط پرواز شماره ۹۳ یونایتد ایرلاینز نزدیک شنکس ویل

(Shanksville) به نقطه اوج رسید.

برای اولین بار در تاریخ بیمه نیست که قابلیت بیمه شدن ریسک تروریسم مورد تردید واقع شده است. مباحث پیش از ۱۱ سپتامبر کمتر بر روی این امر که آیا ریسک های تروریسم به طور کلی می بایست بیمه شوند تمرکز داشتند و بیشتر بر روی امور فنی متمرکز بودند. برای مثال در بروشوری که در سال ۱۹۸۸ در مورد بیمه آتش سوزی چاپ شد، سوئیس ری فهرست اقدام های زیر را برای پوشش های تروریسم پیشنهاد کرد:

- استثناء خاص در پوشش استاندارد
- بدیل های انتخابی جهت در بر گرفتن (پوشش دادن) به وسیله روش "شرایط خاص"
- حق بیمه های مناسب که انتخاب نامطلوب و تغییرپذیری سریع در موقعیت سیاسی را در محاسبات وارد نماید.

- فرانشیز مستقیم
- محدودیت های مسئولیت (در هر حادثه و یا محدودیت های سالانه)

- وظیفه اثبات (برعکس)
- اختیار فسخ کوتاه مدت

در غروب دهم اپریل ۱۹۹۲، شهر لندن به وسیله انفجاری عظیم که از ۳۰ کیلومتری قابل شنیدن بود به لرزه درآمد. این انفجار بیانگر شروع بمب گذاری های شهر لندن بود که در سال های ۱۹۹۳ و ۱۹۹۶ در دوکلند ادامه یافت و منجر به

تاسیس صندوق پول ری (Pool Re) در سال ۱۹۹۳ گردید. پول ری یک حرفه بیمه گری اتکایی خصوصی است که توسط خزانه داری به عنوان بیمه گر اتکایی (به عنوان آخرین راهکار) حمایت می شود.

میزان خسارت ایجاد شده به وسیله انفجار در منطقه حومه سنت مری اکس (St mary Axe) کاملاً مشابه بمباران هایی است که لندن طی جنگ جهانی دوم در معرض آنها قرار داشت. پس از این حملات، بیمه گران اتکایی به ویژه در درک این که زیان های بیمه ای ثبت شده توسط این فاجعه انسانی شروع شده بود (بعدها مشخص شد که این رقم برای سال ۱۹۹۲ و ۱۹۹۳ مازاد بر ۱/۵ میلیارد دلار آمریکا بوده است)، سریع (عجولانه) عمل کردند.

بمب گذاری شهر لندن موجب شد در سال ۱۹۹۳ سوئیس ری "تروریسم و بیمه" را منتشر کند که در آن غالباً نتایج یکسانی همانند سال ۱۹۸۶ را به تصویر کشید. در پی آن سوئیس ری انتظارات خویش را به این ترتیب فرمول بندی کرد:

"برای صنعت بیمه اتکایی ضروری است تا ریسک های تروریسم را از فعالیت اصلی تفکیک نموده و پوشش غیرنسبی اعطاء نماید. این امر در دوران خاص جهت شرایط مخاطره آمیز در کشورهایی که از لحاظ سیاسی با ثبات بوده با حق بیمه ای متناسب با ریسک اساسی تحت پوشش قرار گرفته، پوشش محدود مناسب ارائه می دهد."

با نگاهی به دستاوردها و اولویت های تنظیم

شده در دهه های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ مشخص شد که پتانسیل زیان عظیم حملات تروریستی آینده شناخته شده بودند و بیمه گران اتکایی بزرگ و بیمه گران مستقیم بین المللی از نقطه نظر بیمه ای بیشترین حسن نیت را جهت اداره حملات تروریستی مورد انتظار در آینده داشتند. متأسفانه هیچ کدام از وقایع ذکر شده و نیز هیچ کدام از اعمال اصلی دیگر تروریسم (مانند اولین بمب گذاری مرکز تجارت جهانی در فوریه ۱۹۹۳ عملیات تروریستی در اوکلاهما در سال ۱۹۹۵ و منچستر ۱۹۹۶) جهت برانگیختن بیمه گران اموال و بیمه گران اتکایی برای به عهده گرفتن عملیات وسیع در یک سطح بین المللی به اندازه کافی هشدار دهنده نبوده است. با شروع دوره نرم افزاری (Soft Market) دهه ۹۰ رویکردهای تعدد شده به زودی پایان یافتند. حتی زیان های فاجعه آمیز به سرعت به دست فراموشی سپرده شدند.

قابلیت بیمه شدن

اظهاراتی از قبیل "تروریسم یک جنگ جدید است" که توسط سیاستمداران و روزنامه نگاران بلافاصله در روزها و هفته های پس از حمله به مرکز تجارت جهانی صورت گرفت، ممکن است به طور کلی قابل درک باشد، ولی این اظهارات حقایق مرتبط با بیمه را تا حدودی پنهان نمودند. بنابراین اولین عکس العمل جامعه بین الملل در مقابل حقایق (حوادث) همیشه کاملاً سنجیده نبوده است. در برخی اظهارات ناگهانی کلیه ریسک های سیاسی استثناء

شدند، بقیه بیمه گران خصوصی به طور کلی از بیمه اموال دست کشیدند. به هر حال، بررسی ریسک تروریسم از زمان حادثه ۱۱ سپتامبر آشکار کرد که از نقطه نظر تئوریک، هیچ گونه عدم سازگاری با اصول بیمه پذیری وجود ندارد.

تا کنون هیچ کس اصل و اساس بیمه را دقیق تر و جامع تر از آلفرد مانز (Alfred Manes) بیان نکرده است:

"بیمه پوشش دو جانبه ای است از یک نیاز قابل برآورد احتمالی مربوط به تعداد زیادی کسب و کار مشابه در معرض خطر".

در نهایت "تصادفی بودن" و قابلیت ارزیابی می تواند با اطمینان در بافت ریسک های اجتماعی و سیاسی - اجتماعی به کار رود. اهمیت جدید تروریسم به تنهایی جهت تغییر این واقعیت کافی نیست. به هر حال جنگ و آشوب شهری غیر قابل بیمه شدن باقی می ماند.

تصادفی بودن

یک حادثه، اتفاقی یا تصادفی تلقی می شود وقتی که دست کم زمان و اندازه خسارت یا حتی وقوع خود حادثه، غیر قابل برآورد باشد، مانند ریسک

تروریسم. البته تصادفی بودن در ریسک های ایجاد شده به وسیله انسان ها متفاوت از بلایای طبیعی می باشد. به عنوان مثال، در پی وقوع حمله تروریستی با اندازه کوچک یا متوسط، احتمال حمله دوم در همان منطقه جغرافیایی به جای کاهش افزایش می یابد. دلایل زیادی برای این موضوع وجود دارد: افزایش تنش های سیاسی، اقدام های تلافی جویانه به وسیله گروه های رقیب و حملات تقلیدی. برعکس فرض بر این است که برای حملات تروریستی بزرگ بین المللی سال های زیادی برنامه ریزی صورت گرفته، بدین معنی که یک حمله دیگر بدون آمادگی و به صورت فوری حداقل به وسیله همان گروه تروریستی بعید به نظر می رسد.

در پایان باید این حقیقت را نیز در نظر گرفت که اقدامات پیشگیرانه تکنولوژیکی به سرعت قادر به تجهیز جهت دفع فاجعه می باشند.

به رغم "عدم تصادفی بودن" که در فوق توصیف گردید، ریسک تروریسم معیار تصادفی بودن را تحقق بخشیده است، بدون آنکه نیاز به گفتن باشد. برای تمام ریسک های سیاسی اجتماعی. از حریق عمدی، آشوب ها و اعتصابات تا تروریسم. تصادفی بودن نباید به عاملین و اهداف عمدی آنها بلکه به توانایی بیمه گذاران در تاثیر گذاری بر وقایع یعنی به اصطلاح شرایط مخاطره آمیز اخلاقی اشاره نماید.

قابلیت تخمین

پس از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ تردیدهایی به گوش

رسید که آیا معیار قابلیت ارزیابی - وظیفه ای در مورد تواتر و شدت - هنوز می تواند برای پوشش های تروریسم ادامه یابد.

با نگاهی به ۳۰ سال قبل از حمله به مرکز تجارت جهانی با مشخص بودن تعداد زیاد حملات کوچک و بزرگ تروریستی ثبت شده (۲۰/۰۰۰ عملیات تروریسم بین المللی) به سختی می توانیم مدعی شویم که کمبود آمار اساسی وجود داشت. کتاب "The books of large" پیام آوران ریسک بین المللی خسارات کافی از این نوع در اثر زیان های آتش سوزی و انفجار را جهت تسهیل نرخ گذاری منطقی و تخصیص حق بیمه ثبت نموده است. بنابراین آیا ریسک تروریسم به رغم افزایش تواتر و میزان خسارات کمتر برآورد شده است؟

در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ با شکل جدیدی از تروریسم مواجه شدیم. گر اینکه، تخمین زده بودیم که تجربه آماری در طول سال های گذشته بیش از یک الگوی خطی صرف به سوی آینده بوده است. ما به واقعه ای با چنین شواهد و دلالت هایی بر نخورده ایم. بعضی از دلایل این موضوع عبارتند از:

- به طور کلی فقدان باورنکردنی احترام به انسان از جانب برنامه ریزان و تروریست هایی که حمله را انجام می دهند.
- خونسردی غیر قابل تصور حمله کنندگان در استفاده از سافران بی گناه هواپیما مردان، زنان و کودکان به عنوان بمب

مقایسه با زیان بالقوه ناشی از خطرات طبیعی نیز مفید است؛ در یک برآورد، در حال حاضر ۷۵ میلیارد دلار از ارزش اموال در کالیفرنیا در برابر زلزله شدید تحت پوشش بیمه قرار گرفته اند. این میزان تقریباً برابر با برآوردهای اولیه خسارت کلی مرکز تجارت جهانی و حتی فراتر از آخرین تخمین ۳۰ تا ۴۰ میلیارد دلاری می باشد. اگر دوره وقوع مجدد حمله های تروریستی به اندازه حمله به مرکز تجارت جهانی فقط یکسال باشد، آنگاه سربار ۱۰ درصدی بر روی حق بیمه غیر زندگی جاری بایستی کافی باشد. به هر حال محدودیت های پوشش که از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ ضروری شدند، زیان بالقوه را فوق العاده کاهش داده اند. با چنین محدودیت هایی، زیان های ۱۱ سپتامبر برای بیمه گران اموال و به همان نسبت بیمه گران اتکالی کمتر از زیان برآوردی فعلی هزینه خواهد داشت. در همین حال خسارات کوچکتر وقایع تروریستی بیمه شده نیازمند پرداخت غرامت خواهند بود و تواتر چنین وقایعی خیلی بیشتر است. به علاوه باید بپذیریم که ایجاد جامعه ایده آل جهانی تسهیم ریسک غیر ممکن است. برای مثال، این امر توجیه پذیر نیست که دارندگان خانه های شخصی تنها در معرض زیان اندک ناشی از سقوط قطعات هواپیما هستند و یا دارایی های مالی در معرض ریسک در کشورهای صنعتی بسیار بیشتر از کشورهای در حال توسعه است. برعکس جامعه ای که در آن ریسک تسهیم شده بزرگ و ثبات کافی جهت

- عمل هماهنگ صورت گرفته تمام عیار و با دقت کامل تخریبی توسط خلبان افتخاری
- هدف کسب حداکثر تاثیر رسانه ای
- در مورد سهم خویش، بیمه گران پیش بینی نکردند:
- حمله های هوایی با استفاده از تعداد زیادی از مسافران هواپیما
- تراکم ریسک در بین شاخه های گوناگون کسب و کار (اموال عمومی، هواپیما، توقف فعالیت، مسئولیت، حوادث و زندگی) صورت گیرد.

به طور خلاصه، حمله تروریستی ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، ایجاد مرزهای محدودیت بیمه پذیری را نشان داد.

به هر حال صنعت بیمه باید در اصول تجدید نظر نموده و روش های موجود را که کمتر مورد استفاده قرار گرفته اند، بیشتر توسعه و بسط دهد. اولاً این موضوع در بر گیرنده افزایش تحقیق در الگوهای محاسبه حق بیمه است که اکنون در مراحل اولیه می باشد. ثانیاً شامل کار با برنامه هاست.

رویکردی واقع گرایانه در ارزیابی زیان

متحمله مورد انتظار

شواهد دال بر حق بیمه متناسب با ریسک می تواند به وسیله مقایسه زیان مرکز تجارت جهانی با حجم حق بیمه جهانی غیر زندگی به دست آید.

حملات تروریستی تا در برگرفتن فرضیات ادامه خواهند یافت.

سناریوها

در حالی که سناریوها ابزاری تثبیت شده در تشخیص و بیان انواع مختلف مواجهه با ریسک هستند تاکنون در ارتباط با تاثیرات مشمول پوشش تروریسم در بیمه اموال و بیمه توقف فعالیت مرتبط با آن دقیقاً مورد ارزیابی قرار نگرفته اند. با این وجود آنها قادر به عرضه یافته های کلیدی در خصوص تناسب یا ضرورت راه حل های ویژه بازار هستند. اجزای خاص یک سناریو عبارتند از:

- ماهیت سناریو (در ارتباط با احتمال فرضی وقوع و ابعاد زیان فرضی)
 - شناسایی ریسک های در کمین مناطق
 - شعاع های خسارت و اندازه تخریب
 - کیفیت زیان بالقوه (زیان کلی، زیان های تحت پوشش بیمه و سهم (نسبت) تحت پوشش)
 - اجراء بیمه نامه و بیمه گری
- مشکل ترین گام در این فرایند کمی کردن زیان بالقوه است، چرا که ممکن است اطلاعات در دسترس نباشند و نیز تاکتیک های حمله هماهنگ گسترده هنوز نیاز به بررسی داشته باشند. در نتیجه چشم انداز ریسک با استفاده از فرضیات و میانگین الگو قرار می گیرد. تراکم ریسک در شاخه های گوناگون کسب و کار نیز موقعیت را دشوار می سازد. مشمول نمودن بیمه عدم النفع ممکن است مشکلات

تامین مالی زیان متحمله در طی دوره زمانی منطقی مورد نیاز می باشد، به منظور برآورد احتمال مرتبط با وقوع برای تعدادی از سناریوهای زیان، معقولانه است تا بین معیارهای زیر در بیمه اموال تفکیک قائل شود.

- بیمه فردی، تجاری و صنعتی
 - نوع اشتغال در چارچوب فعالیت تجاری
 - موقعیت جغرافیایی (کشور، شهر یا روستا)
 - مارک ها و نشانه های کلیدی به همراه ساختمان هایی با ماهیت سمبولیک
- بنابراین به طور متوسط اختصاص چند درصد سربار بر روی حق بیمه اموال کافی است. به هر حال سرباری ۱۰۰ درصدی یا حتی بیشتر که بستگی به تعداد خاصی بیمه شدگان و معیارهای مورد استفاده دارد، متناسب با ریسک خواهد بود.

در واقع، این رویکرد تا حدودی ابتدایی است. ولی وقتی که ریسک های جدید را طبقه بندی می کنیم همواره باید از گام نخست شروع کنیم و با گذشت زمان طبقه بندی را مورد پالایش قرار دهیم. در آینده ای نزدیک ابزارهای رایانه ای در دسترس صنعت بیمه را قادر به ارزیابی خطر تروریسم برای ریسک های فردی یا پورتنوی های ریسک براساس معیارهای فوق الذکر خواهند کرد. به هر حال، برآورد خسارت های متحمله مورد انتظار مستلزم یک درجه بندی مربوط به احتمال وقوع است که توسط این ابزارها فراهم نمی شوند. بنابراین ارزیابی تواتر

اضافی از قبیل احتمال توقف فعالیت و محرومیت از دسترسی پوشش ها را ایجاد نماید.

اجتماع و یکپارچگی ریسک

در مفهوم حقیقی، اجتماع ریسک برمبنای اصل یکپارچگی محدود به گروه بندی افراد واحد در معرض یک خطر مشابه می باشد. چنین اجتماعات ریسکی به طور طبیعی توسط بیمه گران تجاری در ازای حق بیمه ای که از قبل پرداخت می شود، با تعهد پرداخت زیان های آتی تحت پوشش بیمه گذار سازماندهی می شوند.

در مقابل بیمه گران توسط بیمه گران اتکایی و بیمه گران اتکایی مجدد حمایت می شوند به هر حال اگر اجتماع ریسکی مشخص، به دلیل این حقیقت که عملاً تعداد ناکافی از اشیاء بیمه شده توسط ریسکی مشابه (فاجعه آمیز) تهدید می شوند، خیلی کوچک باشد، دولت براساس اصل همبستگی قادر به ایجاد اجتماع گسترده تر ریسک می باشد. دولت می تواند این کار را با انحصاری یا اجباری کردن نوع معینی بیمه انجام دهد. روش دیگری که در آن دولت می تواند مداخله نماید، روشی است که بیشتر توسط صنعت بیمه خصوصی ترجیح داده می شود و عبارت است از فراهم نمودن "طرفیت حمایت از آخرین راهکار" که به موجب آن تمام یا تعداد زیادی از اتباع یک کشور در آن مشارکت غیرمستقیم دارند. صنعت بیمه قطعاً مایل و قادر به تقبل سهم خویش از مسئولیت می باشد. به هر حال صنعت بیمه فقط

می تواند برای ریسک های محدود پوشش بیمه ای فراهم نماید.

نقش دولت

حداقل سه دلیل وجود دارد که چرا دولت در حفظ قابلیت بیمه شدن حملات تروریستی بین المللی در آینده دارای منفعت است:

۱. اگر ریسک های سیاسی، به ویژه حملات تروریستی، باعث خسارت هنگفت و آسیب به تعداد بی شماری از قربانیان گردد، صحبت از متلاشی شدن نظم سیاسی و نابودی دولت به میان می آید. هر دولت مردم سالاری مسئولیت قانونی جهت تضمین امنیت و نظم عمومی دارد. اگر دولت در انجام این وظیفه ناتوان باشد، باید حداقل در هزینه های متعاقب آن سهیم گردد.

۲. محدودیت های پوشش می تواند توسط دولت به عنوان عضوی از جامعه ریسک برطرف گردد. این موضوع ظرفیت کل در دسترس را که به نوبه خود موجب تسهیل فعالیت های کلیدی اقتصادی نظیر اعطای وام های رهنی می شود، افزایش می دهد.

۳. برآورد زیان های بزرگ پیش بینی شده فجایع انسانی (مصنوعی) آینده باید به طور واقع بینانه ای بیش از زیان های مرکز تجارت جهانی باشد. حملات تروریستی از نظر اندازه تشدید می شوند، یعنی آنها بایستی به طور مستمر شدت یابند تا تاثیر هدمند انتشار ترس و ترور در بین عموم افزایش یابد. هرچه تعریف جدید اجتماع ریسک

بزرگتر باشد، به طور موثرتری از پیامدهای اقتصادی حمله بزرگ بعدی کاسته خواهد شد. بنابراین دولت باید پیش از یک ناظر و تنظیم کننده صرف باشد. همچنین باید نقش یک بیمه گر یا بیمه گر اتکایی را نیز با به عهده گرفتن وظایف معینی تقبل نماید. برای مثال با:

- تفویض وظیفه اعطای پوشش بیمه و بیمه اتکایی به یک سازمان دولتی
- تاسیس نهادی عمومی با یک شکل قانونی مستقل

- به دست گرفتن اکثریت غالب یا کنترل اقلیت در یک شرکت خصوصی، یا ایجاد یک شرکت تعاونی
- ایجاد سرمایه گذاری مشترک یا دیگر انواع توافق با بیمه گران خصوصی

پرداختن به جزئیات در مورد دولت و راهکارهای تحت حمایت دولت که قبل از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ وجود داشته اند از قبیل Pool Re در انگلستان، Consorcio در اسپانیا، Sasria در آفریقای جنوبی خارج از مرزهای این بروشور خواهند بود. به طریقی مشابه در اینجا مجال کافی جهت بحث در مورد روش های جدیدی که از زمان حادثه WTC ظاهر شده اند، از قبیل Gareat در فرانسه Extremus AG در آلمان راهکارهای صندوق در اتریش و هند یا اقداماتی که در استرالیا، کانادا، هلند و سوئیس که در زمان نگارش این مقاله مطرح شده

اند، وجود ندارد. این راهکارها موضوع را از زوایای کاملاً متفاوتی بیان می کنند: به عنوان بیمه گران مستقیم و بیمه گران اتکایی، با الزام قانونی یا بدون الزام از جایگاه تمام (کل) یا با یک سهم نگهداری، با اجبار یا بدون اجبار بیمه گران در بازپرداخت و در بعضی مواقع به عنوان بیمه گران اتکایی "آخرین راهکار". خلاصه ای کوتاه که بیانگر نوع عمل و منطقه تحت پوشش بعضی از راهکارهای اروپایی قبل و بعد از ۱۱ سپتامبر می باشد در ضمیمه شماره ۱ ارائه شده است.

وضعیت در آمریکا برای مدتی موجب نگرانی بود. گرچه هرکدام از ایالت ها به عنوان ناظرین (واضعین مقررات) بیمه اموال عمل می کردند، ولی اختلاف عقیده بین کنگره و سنا مانع از هرگونه راهکاری در سطح فدرال گردید. این تاخیر یک اثر منفی بر روی اقتصاد بیشتر کشورهای در معرض ریسک در جهان داشت. چرا که کسب و کارهای تجاری بسیاری به دلیل فقدان تسهیلات اعتباری و حس فلج کننده عدم قطعیت متوقف شدند.

در ۲۶ نوامبر ۲۰۰۲ رئیس جمهور ایالات متحده "قانون بیمه تروریسم سال ۲۰۰۲" را که جامعه مشتاقانه در انتظار آن بود، امضا کرد. ویژگی های اصلی این قانون در ضمیمه شماره ۲ شرح داده شده است.

قابلیت بیمه اتکایی

همان گونه که تاکنون مشاهده کردیم سوئیس...

اقدامات شامل :

- ظرفیت بیمه اتکایی که در بازارهای خصوصی ارائه می شوند با ابزارهای خصوصی و دولتی موجود هماهنگ شوند.
- در قرارداد تجاری، ظرفیت بیمه اتکایی برای ریسک های عمده محدود شود. برای مثال، با استثناء کردن مبالغ بیمه ای بزرگ
- اطلاعات جزئی بیشتری جهت تسهیل کنترل آنچه در معرض ریسک است، درخواست گردد.
- محدودیت هایی برای حادثه یا مجموع سالانه حوادث اعمال گردد.
- به راهکارهای غیر نسبی اولویت داده شود (به ویژه پوشش های حوادث)
- ظرفیت ریسک های عمده نیز در بیمه اتکایی اختیاری محدود گردد. بیمه گران برای ریسکی که به نظر می رسد بیشتر در معرض خطر باشد، الزامات سختی را در رابطه با امنیت سازمانی فنی و مشخص وضع می نمایند.
- استثناء ریسک های هسته ای به انفجارهای اتمی از هر نوع و آلودگی رادیواکتیویته گسترش یابد در صورتی که این موارد قبلاً وجود نداشت. تا حدود موثری تاکنون شکل جدیدی از عمل واگذاری (اتکایی) اقدام ساده ای است که در قراردادهای بیمه اتکایی نسبی مسئولیت ریسک تروریسم را با هدف جلوگیری از خروج بیش از حد یک زیان تروریستی از ظرفیت مد نظر و ارائه شده در حساب ها منظور

ری اساساً با این موضوع موافق است که زیان های اموال و توقف فعالیت (عدم النفع) ناشی از تروریسم، حتی پس از حادثه ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ قابل بیمه شدن هستند، مشروط به اینکه سه معیار زیر رعایت گردد:

۱. حق بیمه اضافی برای در بر گرفتن تروریسم باید متناسب با خسارت های پیش بینی شده احتمالی باشد.

۲. مسئولیت زیان های ناشی از تروریسم باید محدود به بیمه نامه های اموال عادی و توقف فعالیت گردد، پوشش بیمه اتکایی نیز برای این نوع بیمه نامه ها بایستی محدود باشد.

۳. شمار ریسک هایی که به وسیله یک خطر تهدید می شوند جهت رسیدن به یک نرخ حق بیمه معقول باید خیلی کوچک باشد و اجتماع ریسک باید افزایش یابد.

همانند اوایل دهه ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ بیمه گران اتکایی عمده بین المللی به طور خیلی جدی به وسیله انباشت ریسک یک زیان بزرگ تروریستی، تحت تأثیر قرار گرفتند. تغییراتی پیشنهاد شد. ولی تنها برخی از آنها در آن زمان به کار گرفته شدند. با کمال تأسف در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ مشخص شد که بیمه گران و بیمه اتکایی بایستی قاطعانه عمل می کردند. ضمناً بعضی اقداماتی که در ابتدا توسط بازار بیمه اتکایی مورد توجه واقع می شدند، کنار گذاشته شده یا به تعویق افتادند، ولی اکنون اکثریت آنها مورد پذیرش واقع شده اند. مهم ترین روش ها و

می نماید. این امر می تواند از دو طریق به دست آید:

- با محدود کردن مسئولیت تروریسم به برآوردهای سنتی زیان از قبیل MPL یا PML

- با هماهنگ و متناسب نمودن ظرفیت با مسئولیت واقعی در مقابل زیان های تروریستی

همچنین بیمه گران و بیمه گران اتکایی از درون دست به اقداماتی می زنند تا با اقدامات بیرونی ذکر شده در فوق همراه باشند.

- اداره ظرفیت و کنترل تجمع ریسک در هر کشور و یا بر طبق سناریوهای هر منطقه مرکزی

- بررسی بیمه نامه های اصلی تشکیل دهنده

قراردادها و توافقات اختیاری، به ویژه در ارتباط با توافق "حملات بیولوژیکی و شیمیایی" در بیمه نامه های تمام خطر (البته این موارد نباید در خطرات اسمی

تحت پوشش بیمه نامه های آتش سوزی رایج تحت پوشش قرار گیرند). دیگر بخش هایی که باید توجه

بیشتری به آنها معطوف گردد، وابستگی متقابل و پوشش های مشتریان، عسررضه کنندگان و نیز

هزینه های اضافی تبعیت از دستورات، الزامات مقامات عمومی در بیمه توقف فعالیت (عدم النفع) می باشد.

همچنین در پیش نویس بیمه نامه ها در روش هایی که در آن به اصطلاح با ریسک های سایبرنیتیک سر و

کار دارند، باید نسبت به تقویت تحقیق و آموزش توجه بیشتری داشت.

سخن پایانی

در خاتمه نگاهی گذرا به موضوعات مربوط به

تعاریف می اندازیم. بلافاصله پس از ۱۱ سپتامبر نیازی جدی برای تعریف تروریسم جهت قراردادهای بیمه و بیمه اتکایی به وجود آمد. در نتیجه بازارها مملو از تعاریف ناهماهنگ اما خیرخواهانه شدند که بعضی از آنها درست تعریف نشده بودند.

با توجه به عدم امنیتی که حمله ۱۱ سپتامبر در بین عموم مردم، سیاستمداران، دنیای تجارت و صنعت بیمه ایجاد کرد، تقاضا برای تعریفی روشن و

سخت از تروریسم قابل فهم و درک می باشد. در موقعیت های معین با تعریف شفاف بازار هماهنگی

برای بیمه گران خصوصی در بازارهای مختلف ضروری می باشد. برای مثال در کشورهایی با

مقررات دولتی، پوشش هایی برای مازاد آنچه که توسط بیمه گران خصوصی اموال ارائه می شود، وجود دارد.

البته نباید انتظار زیادی از موج جدید تعاریف داشته باشیم بلکه برعکس باید نگران توصیف های

فوق العاده پیچیده باشیم. چرا که آنها معمولا از چیزی که نویسنده کلوز (Clause) در ابتدا مد نظرش

بوده، فراتر می روند. تنها می توان امیدوار بود که در هر مورد معین قصد و نیت پشت تعریف آشکار باشد.

نباید فراموش کرد که در آینده فجایع بزرگ انسانی می تواند در هر جای جهان روی دهد.

همچنان که حملات مخرب دیگر (Bali, Ojerba)، موم باسار و غیره نشان می دهند، معضل دائمی ترور

بخش های زیادی دارد.

ایده انتشار این مقاله در ارتباط با اولین

سالگرد ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ می باشد و امیدواریم که بحث رایج بیمه تروریسم بنگرند خوانندگان به آن به عنوان مشارکتی مفید در جهت

۱- راهکارهای اجرایی قبل از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱

کشور	ارائه کننده	جزئیات
ایرلند شمالی	دولت	پوشش تروریسم برای ریسک داخلی مستثنی می باشد. طرح غرامت زیان جنایی (CDCS) در سال ۱۹۸۷ بر اساس اصل غرامت خسارت ایجاد شده اموال به وسیله تروریسم یا تجمع های غیر قانونی ۳ نفر یا بیشتر و برای زیان های ازادی و عمدی به اموال کشاورزی، فراهم می کند.
اسپانیا	Consortio	CCS یک تسهیل کننده بیمه دولتی است که "پوشش ریسک های غیر عادی" مانند زلزله، فوران آتشفشان، سیل، طوفان، تروریسم و آشوب شهری را تضمین می کند. این پوشش به بیمه نامه هایی که توسط شرکتهای بیمه خصوصی صادر می شوند و ازطرف CCS اقدام به جمع آوری حق بیمه می نماید، ضمیمه می شود. به دنبال آن CCS تنها ارائه کننده پوشش یارانه ای است و غرامت را زمانی می پردازد که شرکت بیمه خصوصی ریسک مورد بحث را تحت پوشش قرار ندهد، یا توانایی پرداخت آن را ندارد. پوشش تضمین شده توسط CCS پایین ترین سطح حمایت توسط قانون رادنبال می کند. بیمه گذاران باید درهرمورد به CCS حق بیمه بپردازند. بدین معنی که اصل یکپارچگی را برای ریسک های فاجعه آمیز حفظ نمایند. از اول ژانویه ۲۰۰۲ عدم النفع ناشی از تروریسم را نیز پوشش می دهد.
بریتانیا	Pool Re	بازار بین المللی بیمه به عنوان پیامدی از تروریسم IRA در دهه ۱۹۹۰ کاهش ظرفیت داد که در نهایت منتهی به راهکار تحت حمایت دولت گردید. پوشش محدود با لرانشین اضافی در دسترس می باشد. Pool Re اعضای خویش را (شرکت های بیمه) را با نرخ که در تعرفه Pool Re تعیین شده بیمه اتکایی می نماید. عضویت به صورت اجباری نیست لیکن حمایت صندوق تنها برای اعضا فراهم می شود (در حال حاضر در حدود ۲۰۰ بیمه گر عضو می باشند) تمرکز جغرافیایی بریتانیا به جز ایرلند شمالی Channel Islands, Isle of Man پوشش بر مبنای تعریف خاص تروریسم Pool Re می باشد. دولت انگلیس به عنوان آخرین بیمه گر اتکایی Pool Re در موقع عدم توانگری وارد عمل می شود.

طرح های معین بیمه تروریسم برای کشورهای اروپایی

در طی سال ۲۰۰۲ طرح Pool Re که بیمه اتکایی برای اموال تجاری (ریسک تروریسم) را فراهم می نمود شاهد برخی تغییرات بود. تغییرات کلیدی عبارت بودند از:

- گسترش پوشش برای اعمال تروریستی که باعث زیان اموال تجاری شده بودند و توقف فعالیت دنباله آن ناشی از "آتش سوزی و انفجار" بر اساس بیمه نامه تمام خطر"

- از اول ژانویه ۲۰۰۳ آلودگی هسته ای ناشی از حمله تروریستی تحت پوشش قرار می گیرد.

- سهم نگهداری برای هر بیمه گر از ۱۰۰/۰۰۰ پوند سرانه قبلی هر بیمه نامه از اول ژانویه ۲۰۰۳ سهم حداکثر نگهداری از ۳۰/۰۰۰/۰۰۰ پوند در هر حادثه به ۶۰/۰۰۰/۰۰۰ پوند در سال با مبنا قرار دادن سهم بازار بیمه گران خصوصی تغییر

۲- راهکارهای اجرایی بعد از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱

کرد. در طی ۴ سال آینده سهم نگهداری صنعت پیوسته تا ۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰ پوند در هر حادثه و ۲۰۰/۰۰۰/۰۰۰ پوند سالانه تا سال ۲۰۰۶ افزایش می یابد. مبنای جدید جهت سهم نگهداری به نفع بیمه گرانی است که زیان هایشان در هر حادثه و در مجموع سالانه تحت پوشش قرار گرفته است. بنابراین بیمه گران حداکثر میزانی را که ممکن است مجبور به پرداخت در هر حادثه شوند، می دانند.

- تغییرات در تامین مالی Pool Re از قبیل حق بیمه ها برای بیمه نامه های اساسی دیگر توسط Pool Re تعیین نمی گردد، بلکه توسط خود بیمه گران بر طبق توافقات عادی تجاری تعیین می شود.

- یک استثناء جدید برای دستبرد زدن کامپیوتری و صدمه ویروس به قطعات کامپیوتر. استثناء ریسک جاری بدون تغییر باقی ماند.

کشور	ارائه کننده	جزئیات
اتریش	صندوق تروریسم	از اول ژانویه ۲۰۰۳ صندوق تروریسم اتریش ریسکهای تجاری تا ۵ میلیون یورو را پوشش می دهد. ریسکهای بین ۵ تا ۲۵ میلیون یورو می توانند با پرداخت حق بیمه اضافی به صندوق واگذار شوند، در حالی که ریسک های مازاد بر ۲۵ میلیون یورو باید بر مبنای بیمه اتکایی اختیاری تحت پوشش قرار گیرند. آلودگی بیولوژیکی و شیمیایی مستثنی می باشند سهم نگهداری صندوق در مجموع ۵۰ میلیون یورو در سال است، که بین بیمه گران اتریش بر مبنای سهم بازارشان تسهیم می گردد. بیمه اتکایی (در مجموع ۱۵۰ میلیون یورو در سال مازاد بر ۵۰ میلیون یورو سهم نگهداری در بازار بیمه اتکایی بین المللی ترتیب داده می شود. گرچه در نهایت تعهد دولت اتریش مبنی بر پذیرش ریسک مازاد بر ۲۰۰ میلیون یورو کماکان به قوت خویش باقی است.

فرانسه	GAREAT	<p>از اول ژانویه ۲۰۰۲ فرانسه صندوقی به نام GAREAT را زیر نظر دولت جهت پوشش تروریسم ایجاد نمود. این صندوق ریسک هایی را که ارزش بیمه ای آنها مازاد بر ۶ میلیون یورو است بیمه و بیمه اتکایی مشترک می کند که زیان اساسی و زیان منافع ناشی از بیمه آتش سوزی و بیمه مهندسی را تحت پوشش فرار می دهد. ریسک های انتقالی به صندوق واگذار نمی شوند. صندوق براساس مجموع زیان سالانه فعالیت می کند و برای سال ۲۰۰۳ با ساختار تعدیل شده تمدید می گردد: اولین ۴۰۰ میلیون یورو توسط صنعت بیمه مستقیم نگهداری می شود. لایه های دوم و سوم، ۱/۱ میلیارد یورو مازاد بر ۴۰۰ میلیون یورو و ۲۵۰ میلیون مازاد بر ۱/۵ میلیارد یوروبه ترتیب وارد بازار بیمه اتکایی بین المللی می شوند. لایه چهارم تضمین نامحدود مازاد بر ۱/۷۵ میلیارد یورو توسط دولت فرانسه از طریق CCR اعطاء می شود.</p>
آلمان	Extremus	<p>به دنبال توافق بین صنعت بیمه آلمان و دولت فدرال یک بیمه گر خاصی (Extremus Versicherung-AG) به منظور پوشش ساختمان ها و محتویات آنها و نیز زیان های توقف فعالیت ناشی از اعمال تروریستی در آلمان تاسیس گردید. در ۲۲ اکتبر گواهی آن توسط مقام ناظر مالی فدرال (Bafin) صادر گردید و فعالیتش در ابتدای نوامبر ۲۰۰۲ آغاز شد.</p> <p>اشیاء (موضوعات) بیمه شده: ریسک های صنعتی و تجاری واقع در آلمان با مبلغ بیمه مازاد بر ۲۵ میلیون یورو برای هر بیمه شده، بیمه نامه، ریسک ها زیر این سقف باید توسط صنعت بیمه خصوصی تقبل گردند. بیمه گذاران می توانند یک محدودیت کلی سالانه متناسب با ریسک تروریسم خود تقاضا نمایند. حداکثر محدودیت کل سالانه برای هر بیمه گذار (شرکت/گروه) ۱/۵ میلیارد یورو است.</p> <p>پوشش: زیان اموال، توقف فعالیت (عدم النفع)</p> <p>خطرات: آتش سوزی، انفجار، زیان عمدی، سقوط هواپیما، برخورد هواپیما یا وسیله نقلیه ناشی از تروریسم</p> <p>استثنای اساسی: جنگ و جنگ شهری، آشوب شهری، ریسک های انرژی هسته ای، تشعشع هسته ای و مواد رادیو اکتیو، آلودگی بیولوژیکی و شیمیایی، توقف فعالیت تصادفی Extremus ظرفیت بیمه اتکایی ۳ میلیارد یورومی در دو لایه برای هر حادثه بیمه شده و در مجموع سالانه خریداری می نماید.</p> <p>در لایه اول زیان ها را تا ۱/۵ میلیارد یورو منحصرأ با بیمه گران مستقیم و اتکایی که در بازار آلمان فعالیت می کنند، پوشش می دهد. لایه دوم (۱/۵ میلیارد یورو مازاد بر ۱/۵ میلیارد یورو) در بازار بیمه اتکایی بین المللی ترتیب داده می شود. مازاد بر ۳ میلیارد فوق، دولت فدرال به ازای دریافت یک سهم از حق بیمه ۱۰ میلیارد دلار تضمین برای هر حادثه بیمه شده و در مجموع سالانه فراهم می نماید. این تضمین محدود به پایان سال ۲۰۰۵ است، مگر غیر از آن توافق صورت گیرد.</p>

راهکارهای مورد بحث

بعضی کشورهای اروپایی در حال مذاکره جهت تاسیس طرح های معین بیمه تروریسم هستند، برای مثال سوئیس و هلند.

۲۰۰۲- TRIA - خصوصیات کلیدی

از تاریخ تصویب تا نتیجه مورد انتظار برنامه در ۳۱ دسامبر ۲۰۰۵، دولت آمریکا در زیان ایجاد شده به وسیله اعمال تروریستی که توسط دولت، تروریستی شناخته شده انجام شود مشارکت خواهد نمود. در مواقع لزوم بیمه گران بایستی پوشش تروریسم را برای ریسک های تجاری و صنعتی فراهم کنند. برای اینکه یک عمل تروریستی فی نفسه تایید شود باید در بر گیرنده:

- عملی وحشیانه یا عملی که برای زندگی انسان، اموال یا زیربنای اقتصادی خطرناک است.
- باید در داخل آمریکا، بر روی یک وسیله حمل هوایی یا کشتی، در برابر هوایمای آمریکایی در خارج یا در ساختمان دفتر هیئت نمایندگی آمریکا (مانند سفارت یا کنسول گری) به وقوع پیوندد.
- با ارتکاب توسط افراد یا گروه ها از طرف هر فرد یا منافع خارجی باشد.
- در تلاش جهت تحت فشار قرار دادن دولت آمریکا یا جمعیت شهری باشد.
- شرط دیگر برای آنکه برنامه اجرا شود این است که زیان کلی بیمه گذار در تمام فعالیت ها بایستی مازاد بر ۵ میلیون دلار آمریکا باشد.

اگر وزیر خزانه داری همراه با وزیر امور خارجه و دادستان کل عملیات تروریستی را تایید نمایند، این تصمیم قطعی و غیر قابل استیناف است. این برنامه در ارتباط با بیمه اموال و حوادث ریسک های تجاری و صنعتی به جز ریسک های شخصی می باشد. همچنین در بر گیرنده بیمه توقف فعالیت (عدم النفع) است، ولی بیمه اتکایی را شامل نمی شود.

در وقوع یک زیان بیمه شده سهم دولت فدرال در بر گیرنده ۹۰ درصد از میزان زیان مازاد بر سهم بیمه گر است. سهم نگهداری هر سال به شرح زیر افزایش می یابد:

$$7\% > 2003$$

$$10\% > 2004$$

$$15\% > 2005$$

درآمد حق بیمه، بیمه گران در رابطه با فعالیت اموال، حوادث در سال قبل تعیین می گردد. برای مثال، اگر حمله ای تروریستی موجب ایجاد زیان به میزان ۴۰ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۳ شود، بیمه گران خصوصی احتمالاً در حدود ۱۲ میلیارد دلار را به عنوان فرانشیز خویش بر عهده می گیرند، مشروط بر اینکه زیان ها کلیه بیمه گران را به میزان سهم حق بیمه بازار تحت تاثیر قرار دهد. به علاوه آنها ۱۰ درصد (۲/۸ میلیارد دلار آمریکا) از مبلغ مازاد بر فرانشیز را تقبل می نمایند. به عبارت دیگر، بیمه گران ۱۴/۸ میلیارد دلار و دولت ۲۵/۲

میلیارد دلار از خسارت را تعهد می کنند. در هر برنامه سالانه مسئولیت دولت و بیمه گران در کل ۱۰۰ میلیارد دلار آمریکا را در بر می گیرد. این برنامه تقریباً مربوط به کلیه بیمه گرانی است که در آمریکا فعالیت نموده و در رشته هایی که تحت تاثیر قرار می گیرند، حق بیمه جمع آوری می نمایند. این برنامه همچنین در بر گیرنده بیمه اتکایی، می باشد.

از دولت خواسته می شود در هر اختلاف بین پرداخت های خویش و موارد زیر (مازاد بر میزان سهم نگهداری بیمه گران به علاوه ۱۰ درصد سهم نگهداری بیمه اتکایی مشارکت (quota share):

- ۱۰ میلیارد دلار آمریکا در اولین سال برنامه
- ۱۲ میلیارد دلار آمریکا در دومین سال برنامه
- ۱۵ میلیارد دلار آمریکا در سومین سال برنامه

توسط اضافه نرخ بیمه گذار، خسارت مجدد پرداخت نماید. این اضافه نرخ به وسیله بیمه گران تجاری اموال، حوادث مشارکت کننده در برنامه دریافت و به خزانه داری تخصیص داده می شود.

پیشنهادهای

گرچه تنظیم نظارت مسئولیت دولت توسط صنعت بیمه آمریکا و بیمه گران بین المللی حمایت می شد، جزئیات قانون بیمه تروریسم سال ۲۰۰۲ به طور کلی متقاعد کننده نیست، چرا که بسیاری از

موضوعات را بدون راه حل باقی می گذارد. برای مثال، در حال حاضر بیمه گران اتکایی باید تصمیم گیری کنند به چه میزان و با چه نرخ و شرایطی باید در برابر اعمال تروریستی نامعین یا غیر قابل تایید، پوشش فراهم نمایند. روی هم رفته، این طور می توان فرض کرد که گروه ها و افراد کاملاً آمریکایی خطرناک بزرگ (مانند بمب گذار اوکلاهما در سال ۱۹۹۵) پتانسیل تروریستی قابل توجهی دارند. برعکس بعضی گروه های افراطی، به نظر می رسد در یک شبکه بین المللی یکپارچه فعالیت می کنند، در حالی که شایستگی هایشان را جهت تصمیم گیری محلی و عمل کردن بدون دستورات قابل اثبات خارجی حفظ می نمایند. سرانجام در حملات تروریستی که هیچ کسی مسئولیت آن را به عهده نمی گیرد، چه اتفاقی می افتد؟

در بعضی موارد این قانون "بیمه اجباری" است زیرا در اولین گام کلیه استثناهای تروریسم تحت لوای این قانون را بی ارزش می خواند. بنابراین، به رغم مسئولیت دولت بیمه گران مستقیم با الزامات اساسی روبه رو خواهند بود، حتی اگر بعضی از این مسئولیت ها به دلیل آنکه بیمه گذاران پوشش را رد یا حق بیمه ها را پرداخت نکنند، بی اعتبار شود. قانون فرانسیس الزامات به شدت بالایی را که حداکثر تا سال ۲۰۰۴ به اجرا در خواهند آمد، تضمین می کند. بنابراین بیمه گران بزرگ و به ویژه بیمه گران اتکایی تحت فشارند تا رویکردی محتاطانه در اداره ظرفیت

واژگان کلیدی:

بیمه اتکایی نسبی، قابلیت بیمه شدن، قابلیت تخمین.

منبع:

www.Swissre.com

در دسترس اتخاذ نمایند. عدم اطمینان عمده دیگر مربوط به قیمت گذاری است. این قانون خواستار مشارکت بیمه گران در ارائه پوشش بیمه ای است که اساسا متفاوت با میزان مشارکت و شرایط پوشش زیان های وقایع غیر تروریستی نباشد. از طرف دیگر، این قانون به اصطلاح به ناظرین بیمه دولتی حق دخالت در نرخ گذاری و حتی اعلام بی اعتباری حق بیمه را اعطاء می کند اگر آنها بیش از حد ناکافی یا به طور ناعادلانه ای تبعیض آمیز باشند.

سرانجام این حقیقت که کمک مالی تحت این قانون بر مبنای مجموع خسارات تروریستی برای کلیه شاخه های فعالیت در یک سال تقویمی است، بیمه گذاران را در خرید بیمه اتکایی برای ریسک های تروریستی سهم خودشان تحت TRIA با مشکل مواجه می کند. بیشتر قراردادهای بیمه اتکایی تنها یک رشته فعالیت را تحت پوشش قرار می دهند. علاوه بر این، محدودیت هایی برای هر ریسک یا هر حادثه در قراردادهای اتکایی عادی موجود می باشند. پوشش بیمه ای تضمین های دولتی برای اعمال تروریستی در آمریکا بسیار به تاخیر افتاده است. به هر حال به شکل خاص قانون بیمه تروریستی ۲۰۰۲، زمینه های مشخص شک و ناباوری را در ذهن ایجاد می کند.